

C/2024/4084

8.7.2024 г.

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 30 април 2024 г. —
Наказателно производство срещу P.P.R.**

(Дело C-318/24, Breian ⁽¹⁾)

(C/2024/4084)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Лице, за което е издадена европейската заповед за арест

P.P.R.

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 15, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299 ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че влязло в сила съдебно решение относно решението на изпълняващия съдебен орган да откаже да предаде издирваното лице има сила на престълено нещо спрямо друг изпълняващ съдебен орган на друга държава членка, или трябва да се тълкува в смисъл, че допуска [повторно отправяне] на искането за предаване на основание на същата европейска заповед за арест, когато са отпаднали обстоятелствата, които са попречили на изпълнението на предходна европейска заповед за арест, или когато решението за отказ да бъде изпълнена тази европейска заповед за арест не е било в съответствие с правото на Съюза, стига изпълнението на нова европейска заповед за арест да не води до нарушение на член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584 и повторното отправяне на искането за предаване да е пропорционално в съответствие с тълкуването на Рамково решение 2002/584 в решение от 31 януари 2023 г. [Puig Gordi и др., (C-158/21)] (точка 141 и отговора на шестия преюдициален въпрос)?
- 2) Може ли член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че изпълняващият съдебен орган не може да откаже да изпълни европейска заповед за арест, [издадена за целите на изпълнение на наказанието], когато при проверката на задължението за зачитане правата на човека в процедурата по изпълнение на европейска заповед за арест, що се отнася до правото на справедлив съдебен процес с оглед на изискването за съд, създаден със закон, предвидено в член 47, втора алинея от Хартата, са констатирани нередности при полагането на клетва от членовете на съдебния състав на съда [постановил осъдителната присъда], без да се поставя въпроса за намесата на други публични органи в процеса по назначаване на съдиите?
- 3) Може ли член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 47, втора алинея от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че в хипотеза, при която лице, за което е издадена европейска заповед за арест, твърди, че предаването му на издаващата държава членка може да доведе до незачитане на правото му на справедлив съдебен процес, наличието на решение на Комисията за контрол над досиетата на Интерпол, отнасящо се пряко до положението на това лице, не може само по себе си да обоснове отказа на изпълняващия съдебен орган да изпълни съответната европейска заповед за арест? Може ли обаче подобно решение да бъде взето предвид, наред с други обстоятелства, от съдебния орган при преценката дали са налице системни или общи недостатъци във функционирането на съдебната система на тази държава членка или недостатъци, засягащи съдебната защита на обективно определяема група лица, към която би принадлежало посоченото лице?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. (ОВ L 81, 2009 г., стр. 24).

- 4) Може ли Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, да се тълкува в смисъл, че допуска повторното отправяне на искане за предаване на издирваното лице на основание на същата европейска заповед за арест, [чието изпълнение е било отказано] първоначално от изпълняващ съдебен орган на държава членка, пред друг изпълняващ съдебен орган на друга държава членка, когато издаващият съдебен орган сам констатира, че предходното решение за отказ да се изпълни европейската заповед за арест не е било в съответствие с правото на Съюза с оглед на вече съществуващата практика на Съда или само след отправянето до Съда на преюдициално запитване за тълкуване на приложимото в случая право на Съюза?
- 5) Допускат ли принципът на взаимно признаване, предвиден в член 1, параграф 2 от Рамковото решение, както и принципите на взаимно доверие и на лоялното сътрудничество, предвидени в член 4, параграф 3, алинея 1 ДЕС във връзка с необходимостта да се осигури ефективна съдебна защита на правата на лицата, участващи в производството, във връзка и с членове 15 и 19 от Рамково решение 2002/584, да се позволи на съдебните органи на издаващата държава членка ([като] издаващият съд [се представлява от] пряк представител или, по инициатива на този съд, от други съдебни органи, като например магистрат за връзка, националният член на Евроюст или прокурорът на издаващата държава членка), да участват пряко — като отправят искания, привеждат доказателства и [участват] в правни дискусии — в съдебните производства по изпълнение на европейска заповед за арест, водени от изпълняващия съдебен орган, както и да обжалват решението за отказ за предаване — доколкото такова правно средство за защита е предвидено във вътрешното право на изпълняващата държава членка и при предвидените в него условия — на основание и при спазване на принципа на равностойност?
- 6) Може ли член 17, параграф 1 ДЕС относно задачите на Комисията в светлината на Рамково решение 2002/584 да се тълкува в смисъл, че задачата на Комисията да допринася за общия интерес на Съюза, като предприема подходящи инициативи в тази насока, и задачата ѝ да осигурява контрола по прилагането на правото на Съюза, могат да бъдат упражнявани в контекста на европейската заповед за арест, включително по искане на съдебния орган, издал европейската заповед за арест, когато този орган счита, че отказът на изпълняващия съдебен орган да изпълни европейската заповед за арест сериозно накърнява принципите на взаимно доверие и на лоялното сътрудничество, така че Комисията да може да предприеме мерките, които счита за необходими, в съответствие с тези задачи и при пълна независимост?
- 7) Трябва ли член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, във връзка с член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз относно забраната на нечовешкото или унижително отношение да се тълкува в смисъл, че когато разглежда условията за задържане в издаващата държава членка, от една страна, изпълняващият съдебен орган не може да откаже да изпълни европейската заповед за арест въз основа на информация, която не е била сведена до знанието на издаващия съдебен орган и по която последният не е имал възможност да предостави допълнителна информация по смисъла на член 15, параграфи 1 и 2 от Рамковото решение, и от друга страна, изпълняващият съдебен орган не може да приложи по-висок стандарт от предвидения в Хартата, без да посочи конкретните норми, на които се позовава, по-специално що се отнася до изискванията в областта на задържането, като изготвянето на „точен план за изтърпяване на наказанието“, на „точни критерии за определянето на конкретния режим на изтърпяване“ и на гаранции в областта на недопускането на дискриминация поради „уникална и особено деликатна ситуация“?